

Generalforsamlingen den 14. marts 2012

2009 kaldte jeg fitnessåret, 2010 blev året, hvor man besluttede at lukke Klemensker Skole, og 2011 blev derfor ganske naturligt året, hvor vi alle afventede følgerne af skolelukningen op til sommerferien sidst i juni måned sidste år.

Ser man på det samlede medlemstal alene, er tendensen klar. Vi mistede 186 medlemmer i løbet af 2011. Ved årsskiftet havde vi 1004 medlemmer, men da flere af afdelingerne indgår i dette tal med to halvsæsoner, er tallet reelt lavere, måske 950. Især fodbold og håndbold havde et lavere medlemstal pr. 31.12., end de havde ved indgangen til 2011.

En stor del af tilbagegangen skyldes dog den tilpasning, der helt naturligt sker omkring fitness-afdelingen. Nyhedsinteressen gjorde, at afdelingen i 2010 toppede med 529 medlemmer. Ved årsskiftet havde 422 personer haft deres gang i fitnesscentret på Lindevej. Det er stadig et tal, der ligger langt, langt over, hvad vi kalkulerede med ved starten i 2009, og det vil sikkert også blive tilpasset yderligere i de kommende år.

Mere bekymrende er medlemsudviklingen i de mere traditionelle idrætsgrene, vi har på programmet i KIF.

Håndboldsporten på Bornholm har det svært, og det mærker vi også i Klemensker. Afdelingen er medlemsmæssigt blev mere end halveret i løbet af de sidste fem år. Det skyldes dels manglende tilgang til seniorafdelingen, fordi de unge forlader øen, men det skyldes også manglende tilgang af spillere på børneholdene. F.eks. spilles der ikke længere pigehåndbold i Klemensker.

Når turneringen så samtidig ligger i ruiner, så daler lysten til at spille håndbold yderligere. Nedlæggelsen af Bornholms Håndbold Forbund og overgangen til Håndbold Region Øst har været et dyrt bekendtskab – ikke bare økonomisk, men også turneringsmæssigt og informationsmæssigt har 2011/2012-sæsonen været så besværlig, så det er forståeligt, hvis ledere, der har været med i mange år, kaster håndklædet i ringen.

Sportsligt har vi haft flere spillere med på U14- og U18-holdene i Team Bornholm, men når det for U18-spillerne vedkommende er de samme spillere, der skal trække læsset på vores seniorhold i den lokale turnering, opstår der problemer, når de flere weekender i løbet af vinteren spiller kampe på Sjælland både lørdag og søndag.

Vi ser gerne, at DGI Bornholm går på banen og kommer med et tilbud om en lokal håndbold-turnering, men måske er det allerede for sent at redde stumperne. Flere andre af øens klubber står i samme situation som Nyker/Klemensker.

Samarbejde?

DBU Bornholms tilbud til fodboldspillerne er mere attraktive, men medlemsmæssigt er tendensen den samme i fodboldafdelingen som i håndboldafdelingen.

Lige nu har vi en flok unge mennesker, der har givet lidt fornyelse på det ene seniorhold, der er tilbage, og vi har også en masse unge piger, der spiller fodbold – flere af dem endda som nogle af de mest fremtrædende spillere på Elite Bornholms 1. divisionshold for U15-piger. Men de bliver jo heller ikke på øen, og så ved vi jo alle, hvad der sker, når/hvis vi ikke har afløserne klar.

Et par af vores drengehold samarbejder med Hasle IF – en naturlig følge af, at det er årgange, der går i skole i Hasle. Det kræver dog ikke kun en ekstra lederindsats – det kræver også, at forældrene engagerer sig endnu mere, end de gør i forvejen. Vi ser gerne, at samarbejdet kan udbygges, for alternativet kan i værste fald være en lukning af ungdomsafdelingen i Klemensker.

En fremtidsforsker fortalte på et møde i det daværende Hasle Idrætsråd for 20-25 år siden, at den dag, hvor man ikke længere kan samle 11 mennesker omkring den samme aktivitet på det samme klokkeslæt og på den samme dag, nærmede

sig. I dag må man konstatere, at hun fik ret. Den situation indtraf for snart mange år siden. I dag er det ikke usædvanligt, at man som fodboldleder eller håndboldleder skal ringe til 20-25 spillere for at kunne samle hold.

Den nyeste spådom er, at der vil ske masser af fusioner mellem idrætsforeninger i traditionel forstand i de kommende år. Skriv det bag øret, hvis alternativet er lukning af de gamle foreninger eller total overgivelse til den individuelle og/eller den uorganiserede idræt. Men det kræver ikke bare nytænkning – det kræver også en ægte vilje til samarbejde hos alle de involverede parter. Ellers kommer det hele til at foregå på den store, den stærkeste forenings præmisser.

Et tilbud om at få en af de miniarenaer, som DBU Bornholm vil anlægge 10-12 steder på Bornholm, har ikke for alvor været på tale i Klemensker. Jeg har i hvert fald ikke hørt emnet omtalt på vores bestyrelsesmøder, men der er driftsomkostninger forbundet med projektet, og lige nu har vi i KIF ikke penge til at påføre os flere udgifter, end vi har i forvejen.

Opslag i Brugsen

Badmintonafdelingen har med held bremset de sidste tre-fire års tilbagegang, men med en ungdomsafdeling, der var nærmest ikke eksisterende, kunne det næsten heller ikke blive værre. Et par engagerede ledere har fået de unge til at vende tilbage, afdelingen vil gerne have mere træningstid i hallen, og i næste sæson tilmeldes der igen et eller flere ungdomshold i DBF-turneringen.

Gymnastikken har også haft tilbagegang. Færre unge mennesker er også her en af forklaringerne, men afdelingen har desværre også set sig nødsaget til at nedlægge hold, fordi man ikke har kunnet skaffe de nødvendige instruktører. De to ting hænger lidt sammen, fordi der har været tradition for, at især de unge piger i teenagealderen ikke blot har dyrket gymnastik, men også har hjulpet til som trænere på børneholdene.

I den kommende sæson står gymnastikken over for en ny udfordring med hold både i hallen og på Lindevej, fordi gymnastiksalen nu definitivt lukkes ned. Det kræver dobbelt op af enkelte redskaber, og det håber jeg, at kommunen har forståelse for. Der er trods alt tale om en forholdsvis overkommelig investering. Ellers må vi søge fondsstøtte.

Den omtalte tilbagegang er en tendens i tiden og kan derfor ikke tilskrives lukningen af skolen alene. Det er blevet sværere at rekruttere nye medlemmer som følge af den befolknings-sammensætning, vi har på Bornholm – specielt i et landområde som Klemensker. Men lettere bliver det selvfølgelig ikke af, at de børn, mange af vores afdelinger primært skal bygge deres fremtid på, går i fem-seks-syv forskellige skoler. Det stiller store krav. Et opslag i Brugsen er ikke længere nok, når en ny sæson går i gang.

De øvrige afdelinger – skydning, folkedans, petanque, bordtennis m.m. – lever efter mottoet småt, men godt. Her er medlemstallene forholdsvis små, men til gengæld meget stabile.

Store gældsposter

Det var en masse om den medlemsmæssige situation. Men uden at det er noget, vi har brugt megen tid på i bestyrelsen, så er det nok snarere foreningens økonomiske situation, der i den kommende tid kommer til at stå øverst på dagsordenen.

Som vores kasserer senere vil komme ind på, så har hovedkassen i KIF faktisk været insolvent, siden vi købt lokalerne på Lindevej pr. 1. januar 2006. Når vi alligevel er i stand til at betale regningerne, så skyldes det alene den formue, der er bogført som rådighedsbeløb i afdelingerne – lige fra 5.000 kr. i gymnastik til 50.000 kr. i fodbold.

I dag står Klemensker IF med en gæld på i runde tal halvanden million kroner, og med en restløbetid på 10 år er det ikke bare skræmmende tal. Det betyder også, at alle de penge, vi i løbet af et år tjener på vores ganske indbringende bankospil, loppemarkedet og genbrugsbutikken, bliver brugt på driften af bygningerne på Stadionvej/Lindevej, eller de havner i kreditforeningen eller i banken uden adgang til at hæve dem igen. Vi bruger populært sagt pengene på mursten i stedet for at forsøde tilværelsen for vores medlemmer.

Der er også afdelinger, der må skære helt ind til benet for at få økonomien til at løbe rundt. Det er ikke så spændende – og

med et vigende medlemstal i de samme afdelinger bliver det endnu sværere at skaffe pengene. Hovedkassen har dem ikke, og begynder afdelingerne først at æde af deres egne formuer, små eller store, så svækker de også foreningens samlede likviditet.

Det skal vi naturligvis have gjort noget ved. Vores efterkommere skal helst ikke overtage et konkursbo. Gode idéer modtages med tak – gerne allerede her i aften.

Lokalesituationen

Jamen, hvorfor købte I så ejendommen på Lindevej, er der sikkert nogen, der vil spørge. Jeg sad ikke i bestyrelsen i 2005, men som en af de nærmeste naboer må jeg da indrømme, at tanken da også strejfede mig, da jeg hørte, at den tidligere møbelforretning var til salg.

Da man købte ejendommen, skyldtes det primært ønsket om at få et stationært tilholdssted for bankospillerne – og det var selvfølgelig godt set, som tingene siden har udviklet sig omkring skolen og gymnastiksalen. Men hvad skulle de store lokaler bruges til på ugens øvrige seks dage? Den overvejelse blev vist ikke gjort sådan rigtigt for alvor.

Tilsvarende havde vi formentlig heller ikke fået de nuværende fitnessfaciliteter, hvis vi ikke havde haft lokalerne på Lindevej. I dag foreningens største aktiv – både sportsligt og økonomisk. Det er primært den store pengestrøm i fitnessafdelingen, der hen over året sikrer likviditeten i hovedkassen.

I dag må vi også konstatere, at folkedanserne, nogle af vores gymnastikhold, bordtennisspillerne og flere andre små aktiviteter med lukningen af skolen/gymnastiksalen havde været hjemløse, hvis vi ikke havde haft et alternativ til hallen. Om prisen så var den rigtige, kan man vel altid diskutere. Som jeg har fået det refereret, var det spørgsmål om en hurtig handel eller en lang næse – og i den slags situationer er det jo sælger, der bestemmer prisen.

Når det gælder hallen, er der også mange, der spørger til dens overlevelsesmuligheder, men med lukningen af gymnastiksalen bliver der ikke mange ledige træningstimer i Klemensker-hallen, når både gymnasterne og Ungdomsskolen rykker ind efter sommerferien. Men det kan godt være, at vi i visse situationer skal være mindre krævende. Alle hold kan ikke træne mellem kl. 18 og 20.

Hovedkonklusionen i den af mange frygtede facilitetsanalyse, som blev gennemført sidste år, var også, at idrætsfaciliteterne skal ligge tæt på brugerne. Hvis politikerne lever op til det punkt, har Klemensker-hallen også en fremtid. Når Bornholms Frie Idrætsskole og Dybdalsskolen så også er kunder i dagtimerne, så ser det ganske fornuftigt ud.

Conventus

Overgangen til administrationssystemet Conventus er på de mest grundlæggende områder ved at være helt på plads. Men når det gælder kontingent-delen skal vi være bedre til at informere medlemmerne om de ting, som Conventus kan.

Et af grundelementerne er, at man betaler sit kontingent før sæsonstart, ellers kan man som leder ikke trække de aktuelle medlemsoplysninger på nettet, og vi kan heller ikke kommunikere elektronisk med medlemmerne.

Tak, tak, tak

Tilbage har jeg kun at sige tak til alle, der trods de ikke altid lige lette arbejdsvilkår igen har været med til at holde hjulene i gang i KIF. Det gælder vores udvalgs- og bestyrelsesmedlemmer, vores trænere og ledere og de mange forældre, der følger vores børn på tæt hold. Og tak til vores eneste ansatte medarbejder – Per, som er med overalt, både når han får løn for sit arbejde og som frivillig leder af cafeteriet og kiosken på stadion.

Også stor tak til vores sponsorer, vores tre ihærdige loppemarkedsindsamlere (Bjarne, Ulf og Kjeld), tak til Hans og Birgit og alle bankomedhjælperne, Bjarne og Birgitte og kræmmermarkedsholdet samt loppemarkeds- og genbrugsholdet med Annika, Jacob og Yvonne i spidsen. Ja, jeg kunne blive ved. Der er mange, der giver et nap, så der også i fremtiden er

noget, der hedder Klemensker Idrætsforening.

Også tak til de afgangende udvalgsmedlemmer, som har valgt at stoppe nu. Jeg håber, at udvalgene selv husker at udmønte denne tak i form af en gave, vin eller blomster. Det er noget af det, vi aldrig må glemme – heller ikke selv om økonomien er stram. Hellere en gave for meget end en gave for lidt, så der ikke bliver gjort forskel.

Årets Ildsjæl / Årets KIF'er

Det er svært at vælge en enkelt person ud, når jeg som afslutning skal kåre Årets KIF'er og Årets Ildsjæl. Og dog. Som sædvanlig var udvalgene meget tilbageholdende med at indstille kandidater, selv om man skulle mene, at der er emner nok at tage af. Til gengæld var de få forslag, vi modtog i forretningsudvalget, meget kvalificerede.

Fra sidelinjen kan vi se, at der stadig udføres et flot stykke arbejde i fitnessafdelingen. Mange af ildsjælene fra starten i 2009 hænger på endnu, selv om konkurrencen fra de mere professionelle fitnesscentre bliver hårdere og hårdere, og der afprøves stadig nye idéer. I 2011 satte man, i samarbejde med regionskommunen, gang i et fitnesshold specielt for overvægtige – som formentlig vil blive forsøgt igen i 2012, og personen bag dette projekt har sideløbende også haft tid til og mod at gennemføre en fitnesscoach-uddannelse. Det kræver sin mand m/k, fordi det er et kursus, der ikke afvikles på Bornholm, og som strækker sig over i alt 80 timer. Derfor var vi i forretningsudvalget meget enige om, at Årets Ildsjæl 2011 hedder **KIRSTEN SONNE**.

Årets KIF'er er en person, der ikke kender til begrænsninger – problemer er til for at løse, og han giver ikke op, før den allersidste mulighed er afprøvet. Han er altid i et strålende humør, både som spiller og som træner, og han lader ikke sin skuffelse over et nederlag gå ud over modstanderne. Hverken på fodboldbanen eller på badmintonbanen. Han har trænet ungdom i fem-seks år, men er nu manden bag vores genopstandne fodboldhold i Serie 1: **JOHN ORINA**